

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/761/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413202325
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1413202325.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Dariny Kuchtovej a JUDr. Branislava Krála v právnej veci žalobcov: 1/ B. Š., nar. XX.XX.XXXX, 2/ A. Š., nar. XX.XX.XXXX, 3/ A. Š., nar. XX.XX.XXXX, všetci bytom D. Q.. Č.. XX, I., všetci zast. advokátskou kanceláriou Capitol Legal Group s.r.o., Kollárovo nám. č. 20, Bratislava, proti žalovanej: Mestská časť Bratislava - Karlova Ves, Nám. Sv. Františka č. 8, Bratislava, zast. advokátom Mgr. Jánom Polákom, Miletičova ul. č. 64, Bratislava, o náhradu škody, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 5. augusta 2014 č. k. 16C/56/2013- 148 a na odvolanie žalovanej proti uzneseniu tohto súdu z 21. augusta 2014 č. k. 16C/56/2013- 158, pomerom hlasov 3:0, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 5.561,- eur a vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcom 2/, 3/ sumu 208,86 eur.

Výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť nahradiť žalobcom 2/, 3/ trovy právneho zastúpenia 318,58 eur, sa m e n í tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcom 2/, 3/ k rukám advokátskej kancelárie Capitol Legal Group s.r.o. trovy právneho zastúpenia 300,65 eur do 3 dní.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni 1/ k rukám advokátskej kancelárie Capitol Legal Group s.r.o. trovy odvolacieho konania 238,71 eur do 3 dní.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcom 2/, 3/ k rukám advokátskej kancelárie Capitol Legal Group s.r.o. trovy odvolacieho konania 33,55 eur do 3 dní.

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa sa m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava IV súdny poplatok za žalobu 346,- eur do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ 5.561,- eur a žalobcom 2/, 3/ sumu 208,86 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ďalej uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobkyni 1/ k rukám jej právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia 2.147,12 eur, vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcom 2/, 3/ k rukám ich právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia 318,58 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaná usporiadala dňa 11.09.2010 v čase od 11.00 hod. do 22.00 hod. kultúrne podujatie Deň Dlhých dielov. Podľa programu tohto podujatia sa mal v čase od 21.30 hod. do 21.45 hod. uskutočniť ohňostrojný, pričom žalovaná žiadosťou z 25.08.2010 požiadala Hl. mesto SR Bratislavu o udelenie súhlasu s konaním tohto ohňostroja. Na jeho realizácii sa mali podieľať O. J. a A.. B. B., ktorí sú držiteľmi preukazu vydaného Hlavným banským úradom. Hl. mesto SR Bratislava udelilo listom z 26.08.2010 súhlas s vykonaním ohňostroja so začiatkom o 18.00 hod. v trvaní 3 minúty s tým, že bude odpálený na verejnom priestranstve na Š. E.. K. D. K.. Ohňostrojný sa uskutočnil v uvedený deň a bol odpálený z areálu ZŠ W.. B. na B. B.. Pripravili a odpálili ho zamestnanci žalovanej X. X. a W. G., ktorí zhodne uviedli, že ho odpálili podľa návodu a žiadna svetlica nezmenila svoj smer. Žalobkyňa 1/ bola vo večerných hodinách v areáli uvedenej ZŠ venčiť s kamarátkou S. D. psov. Keď začal ohňostrojný, jej pes sa zľakol, stiahol ju na zem a keď vstávala, jedna svetlica, ktorá sa odrazila od zeme, ju zasiahla do tváre a spôsobila jej tržnú ranu na tvári a závažné poranenie pravého oka. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba je čo do základu plne dôvodná. Podľa súdu prvého stupňa žalovaná porušila právnu povinnosť, keď ohňostrojný odpaľovali jej zamestnanci, ktorí na to nemali oprávnenie. Miesto, kde bol ohňostrojný odpálený, nebolo nijako označené a zabezpečené. V konaní bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti zo strany žalovanej a vznikom škody. Žalovaná preto zodpovedá za škodu podľa § 420 ods. 1, 2 Obč. zák. Pokiaľ ide o výšku škody, súd prvého stupňa vychádzal zo znaleckého posudku č. 8/2011 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie oftalmológia v rámci trestného konania. Znalec ohodnotil bolestné počtom bodov 125 a bodové ohodnotenie navrhol zvýšiť o polovicu na 187,5 bodov z dôvodu, že počas liečby bolo potrebné podávať žalobkyňi 1/ lieky formou infúzií. Pri hodnote jedného bodu 14,89 eur v zmysle opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR z 20.05.2010 č. 13134/2010-OL bolestné predstavuje 2.792,- eur. Sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotila znalkyňa A.. B. J., Z.. 90 bodmi, teda na dolnej hranici, pretože v dôsledku predmetného úrazu došlo u žalobkyne 1/ iba k miernemu zúženiu zorného poľa v rozsahu 5 - 10 stupňov. Súčasne znalkyňa navrhla zvýšiť bodové ohodnotenie na dvojnásobok, teda na 180 bodov, keďže v prípade žalobkyne 1/ ide o mladú osobu. Pri hodnote jedného bodu 15,38 eur predstavuje náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sumu 2.769,- eur. Bolestné a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia tak predstavuje spolu sumu 5.561,- eur (2.792 + 2.769 = 5.561 eur). S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa žalobe v tejto časti v celom rozsahu vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi 1/ sumu 5.561,- eur z titulu bolestného a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. O trovách konania vo vzťahu medzi žalobkyňou 1/ a žalovanou súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobcovia 2/, 3/ sa domáhali náhrady účelných nákladov spojených s liečením ich dcéry - žalobkyne 1/ vo výške 246,45 eur. Ide o náklady spojené s návštevami u lekára vo výške 15,95 eur, parkovné pri zdravotníckych zariadeniach vo výške 16,98 eur (parkovacie lístky), nákup liekov a zdravotníckych pomôcok vo výške 51,13 eur (pokladničné doklady), nákup okuliarov vo výške 134,38 eur a náklady na benzín vo výške 30,- eur (pokladničné doklady). Súd prvého stupňa dospel k záveru, že žaloba je aj v tejto časti čo do základu plne opodstatnená. Žalobcovia 2/, 3/ majú v zmysle § 449 ods. 1 Obč. zák. nárok na náhradu účelných nákladov spojených s liečením. Pokiaľ ide o ich výšku, súd prvého stupňa považoval za účelné náklady spojené s liečením, náklady vynaložené na nákup okuliarov a na návštevy u lekára spolu vo výške 150,33 eur (134,38 + 15,95 = 150,33 eur). Náklady za parkovné súd prvého stupňa považoval za opodstatnené do výšky 13,- eur, pretože žalobcovia 2/, 3/ nepreukázali, kedy zaplatili parkovné 2 x 1,99 eur. Ďalej súd prvého stupňa nepriznal žalobcom 2/, 3/ náhradu za nákup liekov a zdravotníckych pomôcok, pretože sa medzi nimi nachádzali aj pomôcky, ktoré s úrazom žalobkyne 1/ nesúviseli. Napokon súd prvého stupňa žalobu žalobcov 2/, 3/ nepovažoval za dôvodnú ani v časti nákladov na benzín, pretože žalobcovia 2/, 3/ nepreukázali, že by benzín použili v súvislosti s liečením žalobkyne 1/. Vzhľadom na to súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcom 2/, 3/ sumu 208,86 eur a vo zvyšku, t. j. ohľadom sumy 37,59 eur, žalobu zamietol. O trovách konania vo vzťahu medzi žalobcami 2/, 3/ a žalovanou súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a žalobcom 2/, 3/ priznal náhradu trov konania, pretože mali neúspech iba v pomerne nepatrnej časti.

Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná a napadla ním výroky, ktorými bolo žalobe vyhovené. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietne. Uviedla, že z výpovede žalobkyne 1/ pri obhliadke miesta úrazu vyplynulo, že bola v pozícii, ktorá vylučuje poranenie oka tak, ako to popísala v žalobe. Nikto z osôb prítomných pri odpaľovaní ohňostroja nepotvrdil, že by niektorá zo svetlíc zmenila smer a letela teda inak ako nahor. Ak by bolo pravdivé tvrdenie svedkyne S. D., že videla prevrátané krabice, potom by smerovali aj iné svetlice z jednej alebo viacerých krabíc smerom k žalobkyňi 1/ a nie iba jedna, ako to uvádzala svedkyňa.

Okrem toho, výpoveď tejto svedkyne je nevieryhodná, pretože na jednej strane tvrdila, že bola v šoku a súčasne uviedla, že si v tme ešte stihla všimnúť na zemi prevrátené krabice z ohňostroja. Ďalej žalovaná v odvolaní namietla, že venčenie psov v areáli školy je zakázané, a v blízkosti miesta odpaľovania svetlíc bolo počuť vybuchovanie aj inej pyrotechniky. Je preto možné, že za zranenie žalobkyne 1/ zodpovedá ten, kto túto pyrotechniku použil. Pokiaľ ide o výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť nahradiť žalobcom 2/, 3/ trovy konania, žalovaná uviedla, že súd prvého stupňa mal pri rozhodovaní o trovách konania použiť § 150 ods. 2 O.s.p. a náhradu trov konania žalobcom 2/, 3/ nepriznať.

Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach potvrdil.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti a dospel k záveru, že odvolanie vo veci samej nie je dôvodné.

Odvolacie námietky žalovanej smerovali k tomu, že v konaní podľa nej nebolo preukázané, že by žalobkyňa 1/ utrpela predmetný úraz v dôsledku ohňostroja uskutočneného zamestnancami žalovanej dňa 11.09.2010. K tomu odvolací súd uvádza, že skutkový dej popísaný žalobkyňou 1/ v žalobe potvrdila vo svojej výpovedi svedkyňa S. D., ktorá bola pri predmetnom úraze žalobkyne 1/ prítomná. Súd prvého stupňa nepochybil, keď z výpovede tejto svedkyne vychádzal, pretože v prvostupňovom konaní nevyšli najavo žiadne také skutočnosti, ktoré by vieryhodnosť tejto svedkyne spochybnili. Žalovaná ani v odvolaní ničím nepodložila svoje tvrdenie o nevieryhodnosti tejto svedkyne. To, že svedkyňa bola pochopiteľne v šoku, ešte neznamená, že by si nemohla zapamätať skutočnosti, o ktorých vypovedala pred súdom prvého stupňa. Tvrdenie žalovanej, že bolo počuť aj vybuchovanie inej pyrotechniky, teda nie tej, ktorú použila žalovaná a že k zraneniu žalobkyne 1/ mohlo dôjsť práve výbuchom tejto inej pyrotechniky, nebolo v konaní preukázané a zostalo iba v rovine tvrdenia žalovanej. Nedá sa vylúčiť, že venčenie psov v areáli ZŠ je zakázané. Odvolací súd však v tejto súvislosti poukazuje na to, že k úrazu žalobkyne 1/ nedošlo v príčinnej súvislosti s tým, že žalobkyňa 1/ sa nachádzala v areáli tejto ZŠ, ale v príčinnej súvislosti s tým, že ohňostroj odpaľovali zamestnanci žalovanej, ktorí na to nemali oprávnenie a že žalovaná miesto odpaľovania ohňostroja nijako neoznačila a nezabezpečila. Samotná žalovaná tieto skutočnosti v odvolaní nenamietala. Žalovaná tak porušila ust. § 35 ods. 2 zák. č. 51/1988 Zb. v znení platnom ku dňu vzniku úrazu, podľa ktorého pripravovať a odpaľovať pyrotechnické výrobky určené na ohňostrojné práce môže iba osoba, ktorá má oprávnenie odpaľovača ohňostrojov. Žalovaná súčasne porušila ust. § 36g ods. 6 bod 2. tohto zákona, pretože pred vykonaním ohňostrojných prác nezabezpečila, nevypratala a neuzavrela bezpečnostný okruh, manipulačný priestor a miesto odpalu. Súčasne žalovaná neurčila podmienky na ochranu osôb a majetku v priestore, ktorý bol ohrozený odpaľovaním pyrotechnických výrobkov a pádom ich zvyškov (§ 36g ods. 7 zák. č. 51/1988 Zb.). Pritom povinnosťou žalovanej bolo určiť bezpečnostný okruh a manipulačný priestor a zabezpečiť uzavretie bezpečnostného okruhu hliadkami tak, aby sa zabránilo vstupu nepovolaných osôb do ohrozeného priestoru (§ 36h ods. 2 zák. č. 51/1988 Zb.). Žiadnu z týchto zákonných povinností žalovaná nesplnila.

Je teda správny záver súdu prvého stupňa, že žalovaná porušila právnu povinnosť a že v príčinnej súvislosti s týmto porušením právnej povinnosti vznikla škoda, za ktorú žalovaná zodpovedá v zmysle § 420 ods. 1, 2 Obč. zák. Žalovaná sa zodpovednosti za škodu nezbavila, pretože nepreukázala, že škodu nezavinila (§ 420 ods. 3 Obč. zák.).

Z toho vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa je z hľadiska odvolacích námietok žalovanej vecne správny v napadnutých vyhovujúcich výrokoch, ktorými bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi 1/ sumu 5.561,- eur a žalobcom 2/, 3/ sumu 208,86 eur. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v týchto výrokoch potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Odvolanie žalovanej nie je dôvodné ani pokiaľ ide o výrok, ktorým jej bola uložená povinnosť nahradiť žalobcom 2/, 3/ trovy právneho zastúpenia vo výške 318,58 eur. Je síce pravda, že v tejto časti ide o tzv. drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd je však toho názoru, že trovy právneho zastúpenia žalobcov 2/, 3/, i keď sú vyššie ako samotná pohľadávka, nemožno považovať za neprimerané voči pohľadávke. Okrem toho, prípadné nepriznanie, resp. zníženie trov konania v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. je právom súdu, nie však jeho povinnosťou. Napriek tomu odvolací súd nemohol tento výrok napadnutého rozsudku potvrdiť. Súd prvého stupňa totiž nesprávne vypočítal trovy právneho zastúpenia

žalobcov 2/, 3/, keď nepostupoval v súlade s § 142 ods. 3 veta za bodkočiarkou O.s.p. Tarifnou hodnotou veci tak nie je suma 246,45 eur, zaplataenia ktorej sa domáhali žalobcovia 2/, 3/, ale suma 208,86 eur, ktorú im súd prvého stupňa priznal napadnutým rozsudkom. Právny zástupca žalobcov vykonal v prvostupňovom konaní 9 úkonov právnej služby popísaných v odôvodnení napadnutého rozsudku po 19,92 eur. K tomu treba pripočítať rež. paušál 1 x 7,63 eur, 3 x 7,81 eur, 5 x 8,04 eur. Po zvýšení advokátskej odmeny o 20 % DPH trovy právneho zastúpenia žalobcov 2/, 3/ predstavujú sumu 300,65 eur ($19,92 \times 9 = 179,28$; $7,63 + 3 \times 7,81 = 31,06$; $5 \times 8,04 = 40,20$; $31,06 + 40,20 = 71,26$; $179,28 + 71,26 = 250,54$; $20 \% \text{ zo sumy } 250,54 \text{ eur} = 50,11 \text{ eur}$; $250,54 + 50,11 = 300,65 \text{ eur}$).

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil výrok napadnutého rozsudku ohľadom trov právneho zastúpenia žalobcov 2/, 3/ tak, že uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcom 2/, 3/ trovy právneho zastúpenia vo výške 300,65 eur.

Výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba žalobcov 2/, 3/ vo zvyšku zamietnutá, nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a priznal ich náhradu úspešným žalobcom. Trovy odvolacieho konania v prípade žalobkyne 1/ pozostávajú z trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní. Jej právny zástupca v odvolacom konaní vykonal 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) za 190,89 eur v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., k čomu treba pripočítať tzv. rež. paušál 1 x 8,04 eur. Keďže právny zástupca žalobkyne 1/ je platiteľom DPH, advokátska odmena sa v zmysle § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. zvyšuje o 20 % DPH. Trovy odvolacieho konania tak predstavujú sumu 238, 71 eur ($190,89 + 8,04 = 198,93 \text{ eur}$; $20 \% \text{ zo sumy } 198,93 \text{ eur} = 39,78 \text{ eur}$; $198,93 + 39,78 = 238,71 \text{ eur}$).

Trovy odvolacieho konania v prípade žalobcov 2/, 3/ pozostávajú tiež z trov právneho zastúpenia. Ich právny zástupca v odvolacom konaní vykonal 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) za 19,92 eur v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., k čomu treba pripočítať tzv. rež. paušál 1 x 8,04 eur. Keďže právny zástupca žalobcov 2/, 3/ je platiteľom DPH, advokátska odmena sa zvyšuje o 20 % DPH. Trovy odvolacieho konania tak predstavujú sumu 33,55 eur ($19,92 + 8,04 = 27,96 \text{ eur}$; $20 \% \text{ zo sumy } 27,96 \text{ eur} = 5,59 \text{ eur}$; $27,96 + 5,59 = 33,55 \text{ eur}$).

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť poplatok za žalobu 348,- eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že žalobcovia sú od súdnych poplatkov oslobodení a keďže ich žalobe bolo vyhovené, je poplatok za žalobu povinná zaplatiť žalovaná (§ 2 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb.).

Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná a odôvodnila ho nasledovne: „S ohľadom na odvolanie voči rozsudku a jeho dôvody sa žalovaná domáha aj zrušenia napadnutého uznesenia.“

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Žalobcovia sú osobne oslobodení od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. ch/ zák. č. 71/1992 Zb. Keďže súd prvého stupňa ich žalobe vyššie uvedeným rozsudkom v prevážnej časti vyhovel a odvolací súd uvedený rozsudok potvrdil, poplatok za žalobu je povinná zaplatiť žalovaná (§ 2 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb.).

Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď žalovanej uložil povinnosť zaplatiť poplatok za žalobu. Nevyčíslil ho však správne. Základom poplatku je v zmysle § 7 ods. 11 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb. suma 5.769,- eur ($5.561 + 208,86 = 5.769,86 \text{ eur}$). Z tejto sumy poplatok za žalobu predstavuje v zmysle pol. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s § 7 ods. 11 písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb. sumu 346,- eur.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť poplatok za žalobu vo výške 346,- eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.